

Tot aprofitant l'excusa de les efemèrides, governs i organismes acadèmics acostumen a dedicar cada any a tot de personatges culturalment rellevants. La majoria són artistes, com ara escriptors, i pensadors amb un cert pes històric. Així per exemple, aquest any 2018 ha estat declarat per Institució de les Lletres Catalanes i la Generalitat com l'any de Montserrat

Abelló, Maria Aurèlia Capmany, Manuel de Pedrolo, Carles Fages de Climent i de Joanot Martorell. De tant en tant, és clar, trobem també filòsofs com és el cas, per aquest any, de Raimon Panikkar tot aprofitant el centenari del seu naixement. Aquest esdeveniment és idoni per a fer-ne memòria i donar a conèixer la seva obra. Per a fer això, la Generalitat ha impulsat divesos actes coordinats pel comissari d'aquest homenatge, l'Ignasi Moreta, professor de literatura i editor. Aprofitant aquestes dates, doncs, trobem conferències, seminaris i lectures de la seva obra. Per exemple la Generalitat de Catalunya informa sobre l'any Panikkar des de la seva web <http://cultura.gencat.cat/ca/anyraimonpanikkar/inici/>. Trobem també altres plataformes que informen dels actes relacionats com <http://twitter.com/anypanikkar> o des d'espais que porten treballant la seva obra des de fa anys com <http://www.catedraferratermora.cat/activitats/panikkar/>

Panikkar resulta un pensador un atípic en el context acadèmic però és clar que representa un dels personatges amb més projecció internacional que ha tingut la cultura catalana per la seva rellevància mundial en el diàleg entre cultures i religions. Autor d'una vuitantena d'obres escrites en sis llengües, va viatjar i treballar a molts països com Alemanya, Itàlia però sobretot als Estats Units i a la Índia i va ser reconegut també a l'estranger amb diversos doctorats honoris causa. El seu llegat es manté viu gràcies a diverses institucions com ara la seva Fundació Vivarium Raimon Panikkar amb seu a Tavertet o el Seminari Raimon Panikkar de Pensament Intercultural a la Universitat de Girona. De formació científica i humanística –doctor en Filosofia, Química i Teologia– el seu pensament havia de ser clarament interdisciplinari. El que el va fer més conegut, però, va ser la seva vinculació amb el pensament oriental –especialment indi– i la seva recerca espiritual. Amb una biografia vinculada a la vivència religiosa i d'origen sacerdotal resulta

comprensible que defensés que no hi ha contraposició entre filosofia i teologia sinó que les considera estretament vinculades i és així com trobem un pensament on hi te forta presència plantejaments més místics.

Per Panikkar la realitat mostra una interdependència que ens força a superar qualsevol dualisme, fins i tot en la relació de l'ésser humà amb la natura. Aquesta riquesa va més enllà de qualsevol teorització i en tant que els conceptes són parcialitzacions es pot comprendre perquè s'ha produït l'evolució de múltiples contextos i universos culturals.

Així doncs, l'eix central de l'atenció humana ha de ser les relacions que s'estableixen entre les coses. I així mateix hem de reconèixer que les altres maneres d'entendre el món s'han de respectar en tant que les perspectives diferents gaudeixen de la mateixa validesa més enllà dels nostres prejudicis i les nostres limitacions.

Així per exemple, la ciència occidental com ara la medicina, tendeix a imposar la seva perspectiva però Panikkar considera que no podem negar el funcionament del cos està en relació directa amb el de l'ànima. De la mateixa manera trobem que la meditació no és tan sols un remei per a la tranquil·litat espiritual sinó també per a la claredat intel·lectual. Aquest plantejament, però, va més enllà del perspectivisme en la mesura que considera que el coneixement ha de tenir una funció alliberadora de manera que tot allò que no ens treu patiment no és susceptible de ser aprofundit. Igualment, tampoc es tracta d'abandonar punts de vista propis sinó més aviat en abandonar la pretensió de considerar que els altres l'han d'adoptar.

Panikkar va donar molta importància al diàleg, que demana un llenguatge comú però que en tant que simbòlic ha de ser entès com una representació de la realitat que està lligada a la temporalitat i que no pot ser entès com a objectiu. Aquest diàleg no es planteja com un exercici de persuasió sinó que va més enfocat a la construcció i maduració personal.

Publicacions

Gredos té alguns títols força antics com *Ontonomia de la ciència o Religión y religiones* mentre que l'editorial Herder té publicada una gran part de la seva obra en castellà a la col·lecció: *Raimon Panikkar - Obras completas*. Amb motiu de l'any commemoratiu, i aprofitant que el comissari n'és l'editor, Fragmenta ha començat a publicar l'*Opera Omnia* en català, com ara els volums *Mística i plenitud de Vida, Pluralisme i interculturalitat* o el més filosòfic *El ritme de l'Ésser. Les Gifford Lectures*.